

Akar Nu Kuat

Di hiji kota nu ramé di Tatar
Sunda, aya budak lalaki
ngaranna Raka. Ti leuleutik
kénéh, anjeunna resep pisan
ngadéngékeun sora Kecapi
Suling.

Raka diajar maénkeun
kecapi ti Abah Omay, akina.
"Akar urang di dieu, Raka,"
ceuk Abah bari metik sénar.
"Ulah nepi ka angin gedé
matak poho ka lemah cai."

Tapi di sakola, babaturan
Raka mah leuwih mindeng
ngadéngékeun lagu-lagu pop
ti nagara deungeun. Waktu
jam istirahat, maranéhna
ngigel nuturkeun wirahma
nu gancang tina telepon
pinter.

"Raka, sakeudeung deui aya pentas seni. Naha anjeun teu nyanyi lagu K-Pop waé?" tanya salah sahiji babaturanana. Haté Raka ngarasa cangcaya. Manéhna sieun babaturanana seuriun ku sora kecapina nu tenang.

Peuting harita, Raka nyarita
ka Abah Omay. Abah ukur
imut sarta nyokot dua surabi
haneut tina piring. "Coba
ieu, Ujang," ceuk Abah.
"Rasa surabi ieu moal aya
dina fast food."

"Kabudayaan téh kawas surabi. Rasana unik jeung ngan aya di dieu," ceuk Abah deui. "Hidep kudu wani nyajikeunana. Batur pasti resep, sabab maranéhna can kungsi ngarasakeun kaéndahan kawas kieu."

Poé pentas seni téh datang.
Sanggeus loba tarian
modérn jeung lagu-lagu
gumbira, giliran Raka naék
ka panggung. Jantungna
ratug tutunggulan. Manéhna
diuk di hareupeun kecapina
nu gedé.

Ramo-ramo Raka mimiti
metik sénar. Sora kecapi nu
merdu, lemes, jeung matak
tumaninah ngeusian
rohangsan. Alunan lagu
tradisional Sunda, "Manuk
Dadali," ngocor kawas cai
walungan.

Mimitina, panongton
jempé. Tuluy, hiji-hiji, sirah
mimiti unggut-angguk
nuturkeun wirahma.
Malahan, sababaraha
babaturan Raka nu tadina
sibuk ku hapéna, ayeuna
mah neundeun sarta imut
héran.

PENTAS SENI

Raka mungkas lagu kalawan
unggeuk hormat. Keprok
ramé! Manéhna geus
ngabuktikeun, budaya
sorangan sarua mémés jeung
budaya mana waé. Raka
mulang mawa piala jeung
haté nu reueus jadi budak
Sunda.

